

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Hessen

Strona pozwana: Florence Feyerbacher

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Wykładnia art. 15 porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby tej instytucji w związku z art. 36 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego — Prawo urzędnika Europejskiego Banku Centralnego posiadającego obywatelstwo niemieckie do zasiłku rodzicielskiego na podstawie prawa niemieckiego — Kwalifikacja porozumienia w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego jako części prawa Unii lub umowy prawa międzynarodowego — Możliwość zastosowania przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących zasiłek rodzicielski względem pracowników Europejskiego Banku Centralnego

Sentencja

Artykuł 15 porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem niemieckim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego w związku z art. 36 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w brzmieniu załączonym do traktatu WE nie wyklucza możliwości przyznania przez Republikę Federalną Niemiec zasiłku takiego, jaki jest przedmiotem sporu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln — Niemcy) — ebookers.com Deutschland GmbH przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Sprawa C-112/11) (¹)

(Transport — Transport lotniczy — Wspólne zasady wykonywania przewozów lotniczych na terenie Unii — Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 — Obowiązek zapewnienia przez sprzedawcę przewozu lotniczego, że akceptacja przez klienta opcjonalnych dopłat do ceny wynika z działania na zasadzie opcjonalnej — Pojęcie „opcjonalnych dopłat do ceny” — Cena oferowanego przez niezależne towarzystwo ubezpieczeniowe ubezpieczenia od kosztów rezygnacji z lotu, stanowiąca część ceny ogólnej)

(2012/C 295/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ebookers.com Deutschland GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Köln — Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293, s. 3) — Obowiązek zapewnienia przez sprzedawcę przewozu lotniczego, że akceptacja przez klienta kosztów opcjonalnych odbywa się wyraźnie w drodze działania „opt-in” — Pojęcie „opcjonalne dopłaty do ceny” — Cena ubezpieczenia od kosztów rezygnacji oferowanego przez niezależne towarzystwo ubezpieczeniowe, stanowiąca część ogólnej ceny i naliczana pasażerowi jednocześnie z ceną przelotu.

Sentencja

Pojęcie „opcjonalnych dopłat do ceny”, o którym mowa w art. 23 ust. 1 zdanie ostatnie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono koszty związane z przewozem lotniczym usług takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym ubezpieczenie od kosztów rezygnacji z danego lotu, świadczonych przez podmiot inny niż przewoźnik lotniczy i pobieranych od pasażera przez sprzedawcę przewozu lotniczego w cenie ogółem razem z ceną przelotu.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-130/11) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania — Produkt leczniczy, dla którego wydano ważne zezwolenie na obrót — Pierwsze zezwolenie — Produkt dopuszczony kolejno jako weterynaryjny produkt leczniczy i jako produkt leczniczy stosowany u ludzi)

(2012/C 295/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents